

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0418

Izobraževanje otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o izobraževanju otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah (2015/2977(RSP))**

(2017/C 366/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Konvencije o statusu beguncev iz leta 1951,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah z dne 20. novembra 1989 in njenih izbirnih protokolov glede udeležbe otrok v oboroženih spopadih iz maja 2000, glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije iz januarja 2002 in o postopku sporočanja kršitev iz decembra 2011,
- ob upoštevanju Načel in smernic OZN o otrocih, ki sodelujejo v oboroženih silah ali skupinah (Pariška načela) iz februarja 2007,
- ob upoštevanju splošne pripombe št. 14 (2013) Odbora OZN za pravice otrok o pravici otrok, da se upoštevajo predvsem njihove koristi,
- ob upoštevanju akcijskega načrta OZN z naslovom „Svet po meri otrok“,
- ob upoštevanju člena 208 Lizbonske pogodbe, ki uvaja načelo usklajenosti politik za razvoj, na podlagi katerega se morajo v politikah, ki bodo verjetno vplivale na države v razvoju, upoštevati cilje razvojnega sodelovanja,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije: Evropsko soglasje o humanitarni pomoči z dne 30. januarja 2008,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. februarja 2008 z naslovom Otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU (COM(2008)0055),
- ob upoštevanju smernic EU o otrocih v oboroženih spopadih (posodobljenih leta 2008),
- ob upoštevanju Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (prenovitev),
- ob upoštevanju Nobelove nagrade, ki jo je Evropska unija prejela 10. decembra 2012, in prejete denarne nagrade, ki je bila namenjena pobudi EU Otroci miru,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine OZN št. 64/290 z dne 9. julija 2010 o pravici do izobraževanja v izrednih razmerah ter ustreznih smernic, vključno s smernicami Unicefa in Unesca,
- ob upoštevanju okvira za ukrepe iz Dakarja, sprejetega na svetovnem forumu o izobraževanju, ki je potekal od 26. do 28. aprila 2000, ter Deklaracije tisočletja, ki so jo Združeni narodi sprejeli 8. septembra 2000;
- ob upoštevanju deklaracije iz Incheona z naslovom Izobraževanje 2030, sprejete na svetovnem forumu o izobraževanju, ki je potekal od 19. do 22. maja 2015,

Četrtek, 26. november 2015

- ob upoštevanju deklaracije iz Osla, sprejete na vrhu o izobraževanju za razvoj v Oslu, ki je potekal 6. in 7. julija 2015,
  - ob upoštevanju vprašanja za Komisijo o izobraževanju otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah (O-000147/2015 – B8-1108/2015),
  - ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker po ocenah OZN milijarda otrok živi na konfliktnih območjih, med njimi pa je 250 milijonov otrok, mlajših od petih let, ki se jim odreka temeljna pravica do izobraževanja; ker se ocenjuje, da je 65 milijonov otrok, starih od 3 do 15 let, izpostavljenih izrednim razmeram in dolgotrajnim krizam, pri čemer obstaja tveganje prekinitve izobraževanja, in ker približno 37 milijonov učencev in dijakov v državah, kjer vladajo krizne razmere, ne obiskuje šole; ker približno polovica vseh otrok na svetu, ki ne obiskuje šole, živi na območjih, prizadetih zaradi konfliktov; ker je 87 % otrok v arabskih državah, ki ne obiskujejo šole, izpostavljenih konfliktom, ocenjuje pa se tudi, da bi utegnile naravne nesreče vsako leto vplivati na 175 milijonov otrok; ker so obeti nekaterih skupin, kot so revni otroci, dekleta in invalidni otroci, že na začetku nizki, na konfliktnih območjih ali v nestabilnih razmerah pa se še znižajo;
- B. ker je skoraj 10 milijonov otrok beguncev, ocenjenih 19 milijonov otrok po svetu pa je zaradi konfliktov razseljenih v lastnih državah;
- C. ker je vsak otrok najprej otrok, katerega pravice je treba spoštovati brez diskriminacije, ne glede na etično pripadnost, narodnost ali socialni status staršev oziroma njihov status migranta ali rezidenta;
- D. ker je izobraževanje ena od temeljnih človekovih pravic in pravica vsakega otroka; ker je izobrazba bistvena za uživanje vseh drugih socialnih, ekonomskih, kulturnih in političnih pravic v celoti;
- E. ker je izobrazba temelj odgovornega državljanstva, lahko preoblikuje družbo in prispeva k družbeni, ekonomski in politični enakosti in enakosti spolov ter je bistvena za družbeno, kulturno in poklicno emancipacijo deklet in žensk, pa tudi za preprečevanje nasilja nad njimi;
- F. ker je izobrazba bistvena za vključitev in izboljšanje življenjskih pogojev invalidnih otrok in/ali otrok s posebnimi potrebami;
- G. ker je brezplačno osnovnošolsko izobraževanje za vse otroke temeljna pravica, k spoštovanju katere so se vlade zavezale na podlagi Konvencije OZN o otrokovih pravicah iz leta 1989; ker je cilj za leto 2015 zagotoviti, da bodo celotno osnovnošolsko izobraževanje zaključili vsi dečki in deklice; ker je bilo v državah v razvoju sicer opaziti nekaj napredka, vendar ta cilj še zdaleč ni dosežen;
- H. ker so okvir za ukrepe iz Dakarja in razvojni cilji tisočletja mobilizirali podporo mednarodne skupnosti za splošni dostop do osnovnošolskega izobraževanja, enakost spolov in kakovostno izobraževanje, vendar nobeden od teh ciljev do zastavljenega roka v letu 2015 ne bo izpolnjen;
- I. ker v vsaj 30 državah po svetu državne varnostne sile in nedržavne oborožene skupine bijejo boj proti izobraževanju; ker je zaščita šol pred napadi in vojaško uporabo s strani državnih in nedržavnih oboroženih skupin skladna z deklaracijo o varnih šolah ter s smernicami za zaščito šol in univerz pred vojaško uporabo med oboroženimi konflikti;
- J. ker se otroci, mladostniki in mladi soočajo z vedno večjimi grožnjami, ki nanje nesorazmerno vplivajo, zlasti v nestabilnih državah; ker se otroci in mladostniki, ki ne obiskujejo šole, soočajo z višjim tveganjem za zgodnjo poroko in nosečnost, novačenje v oborožene sile ali skupine, trgovino z ljudmi in izkoriščanje delovne sile; ker je na vojnih območjih humanitarna pomoč pogosto edini način, kako otrokom omogočiti, da nadaljujejo svoje šolanje in izboljšajo svoje prihodnje obete, kar jih tudi ščiti pred zlorabo in izkoriščanjem;

Četrtek, 26. november 2015

- K. ker zagotavljanje kakovostnega izobraževanja v izrednih razmerah ni del vsakega humanitarnega odziva, je osredotočeno predvsem na osnovnošolsko izobraževanje in se še vedno obravnava kot drugotno v primerjavi z zagotavljanjem hrane, vode, zdravstvene pomoči in zatočišč, in ker zaradi tega otroci, na katere vplivajo konflikti ali naravne nesreče, zamudijo izobraževanje;
- L. ker je humanitarna pomoč za izobraževanje nizka, izdatnejša razvojna pomoč pa prispe pozno ali pa sploh ne; ker so sistemi zagotavljanja pomoči slabo usklajeni in imajo visoke stroške prenosa, prav tako pa primanjkuje partnerjev z ustreznimi zmogljivostmi za odzivanje;
- M. ker je kakovost načrtovanja izobraževanja za begunce običajno nizka, pri čemer je razmerje med učenci in učitelji v povprečju 70 proti 1, mnogo teh učiteljev pa ni usposobljenih;
- N. ker novi cilji trajnostnega razvoja in povezani vmesni cilji določajo celovito in ambiciozno novo agendo za izobraževanje do leta 2030;
- O. ker je splošen dostop do kakovostnega javnega izobraževanja, in sicer ne zgolj osnovnošolskega, ampak tudi – in enako pomembno – srednje- in višješolskega, bistven za preseganje neenakosti in izpolnjevanje ciljev trajnostnega razvoja;
- P. ker bo EU v obdobju 2014–2020 vložila 4,7 milijarde EUR v izobraževanje v državah v razvoju, kar pomeni povečanje v primerjavi s 4,4 milijardami EU v obdobju 2007–2013;
- Q. ker je v deklaraciji iz Incheona izražena zaskrbljenost zaradi dejstva, da konflikti, naravne nesreče in druge krize še naprej ovirajo izobraževanje in razvoj, ter sta poudarjeni zavezanost razvoju bolj vključujočih, odzivnih in vzdržljivih sistemov izobraževanja in potreba po izobraževanju, ki bi potekalo v varnem in spodbudnem učnem okolju brez nasilja;
- R. ker EU prek svoje pobude Otroci miru približno 1,5 milijona otrokom v 26 državah, ki jih pretresajo vojne in izredne razmere, zagotavlja dostop do šole, kjer se lahko učijo v varnem okolju in imajo na voljo psihološko podporo;
- S. ker so številni partnerji EU, kot je Agencija Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA), razvili inovativne, vključujoče in celovite pristope k izobraževanju v izrednih razmerah, da bi zagotovili dostop do kakovostnega izobraževanja za begunske otroke, na katere vplivajo obstoječi konflikti; ker ta pristop združuje kratkoročne humanitarne in dolgoročne razvojne potrebe otrok in vključuje razvoj interaktivnega gradiva za samostojno učenje, psihosocialno podporo, varno učenje in prostore za rekreacijo, ozaveščanje o varnosti ter dejavnosti gradnje zmogljivosti;
- T. ker bi po ocenah potrebovali 8 milijard USD letno, da bi zagotovili učno podporo otrokom, ki živijo v izrednih razmerah, in ker je kljub domačim prispevkom tamkajšnjih vlad prisotna svetovna finančna vrzel v višini 4,8 milijarde USD za izobraževanje v izrednih razmerah;
- U. ker je treba za zapolnitev te vrzeli povečati finančna sredstva za razvoj in humanitarno pomoč, nestabilne države pa bi morale povečati javno porabo na področju izobraževanja; ker je delež vladnih proračunov, namenjen izobraževanju, v nestabilnih državah v zadnjih letih upadel in je daleč pod mednarodno priporočeno referenčno vrednostjo 20 %;
- V. ker se v deklaraciji iz Osla priznava, da je treba preučiti svetovne strukture pomoči, da bi premostili vrzel med humanitarnimi odzivi in dolgoročnimi razvojnimi posegi na področju izobraževanja, obenem pa vsebuje predlog za vzpostavitev nove platforme v ta namen in za oblikovanje posebnega sklada ali novega načina za izobraževanje v izrednih razmerah do Svetovnega humanitarnega vrha v letu 2016;

Četrtek, 26. november 2015

1. poudarja, kako pomembno je univerzalno in visokokakovostno javno izobraževanje kot katalizator razvoja, ki izboljšuje obete drugih posegov s področja zdravja, sanitarnih storitev, zmanjševanja tveganj nesreč, ustvarjanja delovnih mest, odpravljanja revščine in gospodarskega razvoja; poudarja vlogo izobraževanja kot pomembnega orodja za ustvarjanje občutka normalnosti, ozaveščanje o pravicah in pomoč otrokom, mladostnikom in mladim pri preseganju travm, ponovnem vključevanju v družbo po konfliktih ter pridobivanju spretnosti, ki jih potrebujejo za obnovo svoje družbe ter za spodbujanje miru in sprave;
2. poudarja, da je lahko kakovostno izobraževanje dolgoročno bistvena sestavina pri obnovi družbe po konfliktu, saj lahko poveča možnosti otrok za zaslužek, njihovim družinam omogoča bolj zdravo življenje in izboljšuje njihove možnosti, da se izvijejo iz revščine;
3. poudarja, da dekleta in drugi prikrajšani otroci, tudi invalidni otroci, nikoli ne bi smeli biti diskriminirani v zvezi z njihovim dostopom do kakovostnega izobraževanja v kriznih razmerah;
4. poudarja, da ima izobraževanje pozitivno vlogo v otrokovem razvoju in pri njegovi dobrobiti ter da je treba mladostnikom zagotoviti neprekinjeno in vseživljenjsko učenje; meni, da bo to tudi omejilo njihove možnosti, da se pridružijo oboroženim skupinam ali skrajnežem;
5. priznava napredek, dosežen po sprejetju razvojnih ciljev tisočletja, vendar obžaluje dejstvo, da zastavljeni cilji v letu 2015 ne bodo izpolnjeni; poziva EU in njene države članice, naj razvojne cilje tisočletja postavijo na prvo mesto med prednostnimi nalogami domače politike in odnosov s tretjimi državami; poudarja, da bodo te cilje, zlasti odpravo revščine, dostop do izobraževanja za vse in enakost spolov, dosegle le z razvojem javnih storitev, dostopnih vsem; pozdravlja novi načrt za izobraževanje v okviru ciljev trajnostnega razvoja in znova poudarja, kako pomembno je, da imajo tudi najranljivejši enak dostop do kakovostnega izobraževanja;
6. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je bil napredek v izobraževanju najpočasnejši v državah, ki so jih prizadeli konflikti, ter v nestabilnih državah in državah, v katerih potekajo konflikti, ali pa tam napredka sploh ni bilo, ter poudarja, kako pomembno je okrepiti vzdržljivost izobraževalnih sistemov v teh državah ter zagotoviti neprekinjeno učenje v času konfliktov; zato poudarja, da si morajo EU, države članice in vsi drugi povezani deležniki z različnih ravni bolj prizadevati za vzpostavitev instrumentov za razvoj in široko razširjeno izobraževanje v državah, kjer vladajo izredne razmere;
7. opozarja, da so bili milijoni otrok prisiljeni postati begunci, ter poudarja, da je najbolj pomembno zagotoviti dostop begunskih otrok do izobraževanja; poziva države gostiteljice, naj begunskim otrokom zagotovijo celovit dostop do izobraževanja ter v največji možni meri spodbujajo njihovo integracijo in vključevanje v nacionalne izobraževalne sisteme; poziva tudi humanitarne in razvojne skupnosti, naj se bolj posvetijo izobraževanju in usposabljanju učiteljev iz razseljenih in gostiteljskih skupnosti, mednarodne donatorje pa, naj se pri odzivih na begunske krize osredotočijo na izobraževanje, in sicer s programi, ki bodo usmerjenimi k vključevanju begunskih otrok in psihološki podpori tem otrokom, ter na spodbujanje učenja jezika države gostiteljice, da bi zagotovili višjo in ustrežnejšo raven integracije begunskih otrok;
8. poudarja, da se je treba osredotočiti tako na srednješolsko in poklicno izobraževanje kot na splošno osnovnošolsko izobraževanje; poudarja, da imajo mladi med 12. in 20. letom v begunskih skupnostih zelo omejene možnosti, obenem pa so primarna tarča za vojaško služenje in druge oblike sodelovanja v oboroženih konfliktih; navaja primer Afganistana, kjer je po podatkih Svetovne banke pismenih le okoli 30 % oseb, starejših od 15 let, čeprav ima država ogromen delež delovno aktivnega prebivalstva, zaradi desetletij vojn pa se sooča s izrednim pomanjkanjem usposobljene delovne sile;
9. poziva države članice, naj oblikujejo posebne sheme za sprejem otrok brez spremstva in mater samohranilk z otroki;
10. opominja države članice, da sta zaščita otrok ter preprečevanje njihovih zlorab in trgovine z njimi odvisni od njihovega vključevanja v šole in izobraževalne programe ter da bi države članice morale sprejeti določbe, s katerimi bi ustrezno opredelile standarde za sprejem, vključevanje in jezikovno podporo, kot je določeno v Direktivi 2013/33/EU;

Četrtek, 26. november 2015

11. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo študente begunce v tranzitu, tudi s sodelovanjem z različnimi mednarodnimi organizacijami;
12. poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo „izobraževalne koridorje“, s katerimi bodo študentom iz držav v konfliktu, zlasti Sirije, Iraka in Eritreje, zagotovile sprejem na univerze;
13. poziva EU in njene humanitarne agencije, naj izobraževanje in zaščito otrok sistematično vključijo v celoten cikel odzivov na izredne razmere, za dolgotrajne krize pa zagotovijo prilagodljiva večletna sredstva;
14. pozdravlja ustanovitev skrbniškega sklada Bekou, skrbniškega sklada Madad in nujnega skrbniškega sklada za Afriko, ki so učinkovita orodja za reševanje razkoraka med humanitarnim in razvojnim financiranjem v kompleksnih in dolgotrajnih izrednih razmerah, kjer so prepletena politična, gospodarska in humanitarna vprašanja; poziva EU in države članice, naj pri dodeljevanju sredstev iz skrbniških skladov EU kot prednostno nalogo vključijo izobraževanje otrok;
15. se zaveda zaskrbljujočih vrzeli na področju izobraževanja pri odzivanju na izredne razmere, kar zbuja skrb zlasti zato, ker hitro ukrepanje koristi prizadetim otrokom, poleg tega pa poveča tudi učinkovitost širšega humanitarnega odziva; ponovno izraža svojo podporo ohranjanju šol kot varnih prostorov za otroke, in s tem v zvezi poudarja, kako pomembno je zaščititi izobraževanje pred napadi; poziva EU in njene države članice, naj se zavežejo k podpori načelom okvira za celovito varnost v šolah ter zaščititi izobraževanja pred napadi in vojaško uporabo, v skladu z deklaracijo o varnih šolah ter smernicami za zaščito šol in univerz pred vojaško uporabo med oboroženimi konflikti;
16. poziva EU, naj v sodelovanju s partnerskimi državami, drugimi donatorji, zasebnim sektorjem in civilno družbo izboljša izobraževalne priložnosti mladih v času konfliktov in drugih izrednih razmerah, saj imajo lahko ravno mladi s svojimi priučenimi spretnostmi za obnovo infrastrukture, osnovnih storitev, ustanov zdravstvenega varstva in izobraževalnih sistemov izjemno pomembno vlogo pri ohranjanju stabilnosti države po koncu konflikta, obenem pa se zaradi teh priložnosti zmanjša tveganje za pojav mlade in brezposelne skupine prebivalstva, ki ustvarja družbena trenja ali se vrača v začaran krog nasilja;
17. izreka pohvalo pobudi Otroci miru, s katero želi EU financirati humanitarne izobraževalne projekte v izrednih razmerah, ter poziva Komisijo, naj to pobudo razširi; pozdravlja pobudo Brez izgubljene generacije (No Lost Generation), ki jo je sprožilo več donatorjev ter humanitarnih in razvojnih subjektov, med njimi tudi EU, da bi milijonom otrok v Siriji in sosednjih državah zagotovili dostop do izobraževanja;
18. obžaluje dejstvo, da je bilo v letu 2014 kljub pomembni vlogi izobraževanja v izrednih razmerah za to področje politik namenjenih manj kot 2 % vseh finančnih sredstev za humanitarno pomoč; zato upa, da se bo na podlagi novega programa za prestrukturiranje porazdelitve sredstev EU okrepilo in povečalo financiranje programov za izobraževanje otrok, tudi v tretjih državah, ki so jih prizadele vojne ali splošne izredne razmere;
19. poziva vse akterje na področju humanitarne pomoči, naj glede na dolgotrajnost sodobnih kriz vključijo izobraževanje kot sestavni del svojega humanitarnega odziva in okrepijo svojo zavezo izobraževanju z mobilizacijo izobraževalne stroke v zgodnji fazi izrednih razmer ter ji zagotovijo zadostna finančna sredstva; jih poziva, naj se posvetijo zlasti ranljivim skupinam, kot so dekleta, invalidi in revni, naj upoštevajo preseljene otroke in mlade, ki so jim pribežališče ponudile skupnosti gostiteljice, ter naj ustrezno upoštevajo srednješolsko izobraževanje, da iz izobraževanja ne bi izključili mladostnikov;
20. pozdravlja vse večjo pozornost, ki jo mednarodna skupnost namenja temi izobraževanja v izrednih razmerah, in zlasti napoved komisarja EU za humanitarno pomoč in krizno upravljanje, da namerava za izobraževanje otrok v izrednih razmerah do leta 2019 dodeliti 4 % proračuna EU za humanitarno pomoč;

Četrtek, 26. november 2015

21. poziva države članice EU, naj podprejo namero Komisije o povečanju deleža humanitarne pomoči, dodeljene izobraževanju v izrednih razmerah, na 4 % proračuna EU za humanitarne pomoči, in sicer kot minimalne naložbe za zagotavljanje dostopa otrok do kakovostnega izobraževanja tudi v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah; jih poziva tudi, naj v svojih humanitarnih dejavnostih posvetijo več pozornosti izobraževanju in zanj zagotovijo več sredstev, obenem pa poudarja, da zato ne bi smeli zmanjšati sredstev za druge primarne potrebe; poziva EU, naj v ustreznih državah spodbuja najboljšo prakso glede pripravljenosti in strategij odziva v podporo izobraževanju v kriznih razmerah ter pomaga pri gradnji s tem povezanih zmogljivosti, na primer s programi za proračunsko podporo;
22. poudarja, da nove informacijske in komunikacijske tehnologije prevzemajo čedalje pomembnejšo vlogo v izobraževalnem sektorju v izrednih razmerah in lahko izboljšajo delo izvajalcev dejavnosti v teh razmerah, tudi s platformami za e-učenje in e-poučevanje;
23. poudarja, da je povečanje finančnih sredstev za humanitarne pomoči sicer potrebno, vendar to ne bo dovolj za zapolnitev finančne vrzeli; poziva EU in druge donatorje, naj pri razvojnem sodelovanju v nestabilnih državah dajo večji poudarek izobraževanju, da bi se povečala vzdržljivost nacionalnih izobraževalnih sistemov; poziva Komisijo in države članice ter druge akterje na humanitarnem področju, naj pripomorejo k okrepitvi univerzalnega javnega izobraževanja, tudi srednješolskega in višješolskega, kot načina za usklajevanje programov odzivov na izredne razmere z dolgoročnimi programi trajnostnega razvoja;
24. poziva EU, naj podpre zaveze vlad tretjih držav glede razvoja nacionalnih pravnih okvirov za vzdržljivost, preprečevanje ter obvladovanje nesreč in tveganj na podlagi mednarodnega programa predpisov, zakonov in načel, ki veljajo za odziv na nesreče, ter glede zagotavljanja zmogljivosti za obvladovanje tveganj v vseh vladnih oddelkih, industrijskih sektorjih in civilni družbi, da bi zagotovili vrnitev otrok v šole;
25. poudarja, kako pomemben je zasebni sektor kot potencialni vir inovativnega financiranja za izobraževanje, s čimer bi premostili morebitni razkorak med izobraževalnimi ustanovami in ponujenim poklicnim usposabljanjem ter prihodnjimi potrebami trga dela; poziva, naj se v izobraževalnih procesih ustvarijo nova zaveznitva in novi načini sodelovanja z zasebnim sektorjem, ki bi lahko predstavljala uresničljiv vir inovacij in tehnološke prilagodljivosti, lahko pa bi se pojavila v številnih oblikah, od zagotavljanja stavb in elektronskih naprav do programov e-učenja ter prevoza in namestitve učiteljev;
26. poudarja dejstvo, da je izobraževanje v izrednih razmerah in nestabilnih okoliščinah konkretno področje, kjer morajo sodelovati akterji s področja humanitarne in razvojne pomoči, z namenom povezovanja pomoči, rehabilitacije in razvoja; poziva Komisijo, naj v okviru svojih dejavnosti in dejavnosti svojih partnerjev oblikuje mehanizme za učinkovit odziv na to problematiko ter naj sodeluje v mednarodni platformi, ki bo oblikovala posebne instrumente za izobraževanje v izrednih razmerah za Svetovni humanitarni vrh leta 2016; podpira usklajevanje med obstoječimi skladi ter oblikovanje svetovnega mehanizma financiranja za izobraževanje v izrednih razmerah;
27. poziva EU in njene države članice, naj izpostavijo vprašanje izobraževanja otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah na Svetovnem humanitarnem vrhu in zagotovijo, da dobi ta tema ustrezno mesto v končnem dokumentu vrha; jih tudi poziva, naj spodbujajo skupne standarde za okvir za izobraževanje ter razširjanje najboljših praks o alternativnih načinih učenja, na primer gradiv za samostojno učenje in učenje na daljavo; poudarja, da bi morali oblikovati mehanizme, orodja in zmogljivosti za usklajevanje izobraževalnih načrtov in proračunov med humanitarnim odzivom, okrevanjem/tranzicijo in razvojem;
28. poudarja, da bi morala mednarodna skupnost glede na rastoče število humanitarnih kriz in največje število razseljenih ljudi po drugi svetovni vojni izobraževanje dojemati kot glavni element svojega humanitarnega odziva, saj je izobraževanje katalizator, ki lahko poveča učinkovitost celotnega odziva in prispeva k srednjeročnemu in dolgoročnemu razvoju prizadetega prebivalstva;
29. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.